

רשומות

קובץ התקנות

29 במרס 1955

509

ר' בניסן תשט"ו

עמוד

782	תקנות נוטריונים למסמכים יוצאי־חוץ (אגרות ושכר שירותים) (תיקון), תשט"ו—1955	✓
783	תקנות לימוד חובה (רישום) (תיקון), תשט"ו—1955	•
784	תקנות חינוך ממלכתי (רישום) (תיקון מס' 2), תשט"ו—1955	✓
784	תקנות משפחות חילים שנספו במערכה (ביטוח מפני מחלה), תשט"ו—1955	✓
785	תקנות נכי המלחמה בנאצים (טיפול רפואי), תשט"ו—1955	•
789	תקנות להגנת חיית הבר, תשט"ו—1955	✓
791	תקנות רישום כלי שיט ומתן רשיונות להם (תיקון), תשט"ו—1955	✓
792	תקנות הטלגרף האלחוטי (תחנות קליטה) (תיקון), תשט"ו—1955	✓
793	תקנות בתי הדואר (תעריפי דואר וטלפון) (תיקון מס' 2), תשט"ו—1955	✓
795	צווים בדבר הפיכת קרקע מסוג "מתרובה" לסוג "מירי" ולסוג "מולק"	•
798	צו הנמלים (סוכני אניות) (תיקון), תשט"ו—1955	✓
798	צו התקנים (קביעת תו־התקן), תשט"ו—1955	•
799	צו תעריף המכס והפטור (מס' 14), תשט"ו—1955	✓
799	צו מס הרכוש העירוני (שינוי האזור העירוני של חיפה) (תיקון), תשט"ו—1955	•
800	צו הנדרכים (רחבן והתווייתו) (כביש רמלה — לוד עד להצטלבות עם כביש בני עטרות) (תיקון), תשט"ו—1955	✓

חוק נוטריונים למסמכים יוצאי-חוץ, תש"ו—1950

תקנות בדבר שכר שירותים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6 לחוק נוטריונים למסמכים יוצאי-חוץ, תש"ו—1950, אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום תקנה 3 לתקנות נוטריונים למסמכים יוצאי-חוץ (אגרות ושכר שירותים), תש"ו—1950, תבוא תקנה זו:

החלפת תקנה 3

„שכר שירותים 3. בעד כל שירות מהשירותים המפורטים בטור א' להלן, יגבה נוטריון שכר בשיעור הנקוב בטור ב' בצד אותו שירות:

טור ב' שיעור השכר בלירות	טור א' השירות
2	(1) אימות התימות — לכל חתימה
	(2) אישור העתק של כל מסמך, כולו או מקצתו —
2	(א) אם אין בו יותר מ-300 מלים
	(ב) אם יש בו יותר מ-300 מלים —
1.500	(i) ל-300 המלים הראשונות
1.500	(ii) לכל קבוצת 300 מלים נוספות
1	(iii) לקבוצת המלים האחרונה שאינה עולה על 300
	(3) תרגום מסמך —
6	(א) אם אין בו יותר מ-300 מלים
	(ב) אם יש בו יותר מ-300 מלים —
5	(i) ל-300 המלים הראשונות
3	(ii) לכל קבוצת 300 מלים נוספות
2	(iii) לקבוצת המלים האחרונה שאינה עולה על 300
4	(4) אישור תרגום — כל מסמך
	(5) קבלה ואישור של הצהרה בשבועה של הצהרה בהן צדק או של הצהרה אחרת
2.500	(6) עריכת מסמך
3	(7) כל פעולה הנוגעת למסמך שלא גקבע בעדה שכר בתקנה זו

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות נוטריונים למסמכים יוצאי-חוץ (אגרות ושכר שירותים) (תיקון), תשט"ו—1955“.

השם

כ"ו באדר תשט"ו (20 במרס 1955)
(חט"ו) (9) 3/1

פנחס רוזן
שר המשפטים

1 ס"ח 43, תש"ו, עמ' 141.
2 ק"ת 93, תש"ו, עמ' 1018.
3 ק"ת 323, תש"ו, עמ' 412.

חוק לימוד חובה, תש"ט—1949

תקנות בדבר רישום ילדים

בחוקה סמכותי לפי סעיף 15 לחוק לימוד חובה, תש"ט—1949, אני מתקין תקנות

אלה:

הוספת תקנה 5א

1. אחרי תקנה 5 לתקנות לימוד חובה (רישום), תשי"ג—1953 (להלן — תקנות הרישום), תיווסף תקנה זו:

580 - 1/1
9/2/56
429 H

5א. על אף האמור בתקנה 5 יהיה מועד הרישום לגבי ילדים שבראשית שנת הלימודים תשט"ז חזין בגיל 5 או 6 — מיום כ"ה בניסן תשט"ז (17 באפריל 1955) עד כ" באייר תשט"ז (12 במאי 1955) ועד בכלל.

2. במקום תקנה 20 לתקנות הרישום תבוא תקנה זו:

החלפת תקנה 20

20. (א) רשמו הורים ילד לפי תקנות אלה, תודיע להם רשות החינוך המקומית, תוך חודש ימים מתום יום הרישום האחרון כאמור בתקנה 4 (ג), על גן הילדים שאליו נתקבל הילד.

(ב) היה האמור בילד שהעתיק את מקום מגוריו מתחום שיפוטה של רשות חינוך מקומית אחרת (להלן — הרשות השולחת), תודיע רשות החינוך המקומית שבתחום שיפוטה לומד הילד (להלן — הרשות המקבלת) את פרטי הרישום לרשות השולחת.

(ג) הרשות השולחת תרשום בכרטיסיה כאמור בסעיף 12 לחוק את דבר רישומו של הילד בתחום שיפוטה של הרשות המקבלת.

(ד) ידעה הרשות השולחת מראש לאן עובר הילד, תודיע על כך לרשות המקבלת, תוך עשרה ימים מיום בו עזב הילד את תחום שיפוטה של הרשות השולחת.

(ה) הרשות השולחת והרשות המקבלת ימסרו כל אחת למפקח המחוז המתאים דין וחשבון על ביצוע הוראות תקנות משנה (ב) (ג) ו-(ד).

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות לימוד חובה (רישום) (תיקון), תשט"ז—1955".

ט"ז באדר תשט"ז (10 במרס 1955)

(חמ"ס/10)

בן-ציון דינור
שר החינוך והתרבות

1 ס"ח 26, תש"ס, עמ' 287.
2 ק"ת 388, תשי"ג, עמ' 1416.

חוק חינוך ממלכתי, תשי"ג—1953

תקנות בדבר רישום תלמידים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 34 לחוק חינוך ממלכתי, תשי"ג — 1953, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 8 לתקנות חינוך ממלכתי (רישום), תשי"ג—1953, בפסקה (4) תימוזק הנקודה ויווסף, ולקראת שנת הלימודים תשט"ז בארבעה ימים.
2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות חינוך ממלכתי (רישום) (תיקון מס' 2), תשט"ז—1955".

כ"ז באדר תשט"ז (21 במרס 1955)
(הט(6)ח/א1)

בן-ציון דינור
שר החינוך והתרבות

1 ס"ח 181, תשי"ג, עמ' 137.
2 ק"ח 288, תשי"ג, עמ' 1419.

חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"א—1950

תקנות בדבר השתתפות בהוצאות ביטוח מפני מחלה

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 15 (ב) ו-37 לחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"א—1950, אני מתקין תקנות אלה:

1. השתתפות המדינה בהוצאות ביטוח מפני מחלה, כאמור בסעיף 15 (ב) לחוק, של מקבל תגמול לפי אחד מסעיפי החוק המפורטים להלן, תהיה בסכום הנקוב לצדו של אותו סעיף שישולם לכל חודש שבעדו משתלם התגמול:

השתתפות המדינה בהוצאות ביטוח מפני מחלה

השיעור בפרוטות

1,000	(1) סעיף 7
1,250	(2) סעיף 8
	(3) סעיף 9 — כשהיתום אינו סמוך, באופן מלא או חלקי, על שולחן הורה שכול או הורים שכולים המקבלים תגמול לפי סעיף 10
1,000	(4) סעיף 10 (א) (ב) (ג) או (ג) בין אם יתומי הנספה, כולם או מקצתם, סמוכים על שולחן מקבלי התגמול ובין אם לא
1,250	(5) סעיף 10 (ד) (ה) (ו) או (ז) בין אם יתומי הנספה, כולם או מקצתם, סמוכים על שולחן מקבל התגמול ובין אם לא
1,000	(6) סעיף 12 — אם בן זוגו אינו בחיים
1,250	(7) סעיף 12 — אם בן זוגו בחיים
	(8) סעיף 13 — אם יתום אחד של הנספה סמוך על שולחן האלמנה שנישאה לאחר
1,000	(9) סעיף 13 — אם כמה יתומים של הנספה סמוכים על שולחן האלמנה שנישאה לאחר
1,250	

1 ס"ח 52, תשי"א, עמ' 162.

2. תחילתן של תקנות אלה היא מיום ט' בניסן תשט"ו (1 באפריל 1955). תחילה
3. תקנות משפחות חיילים שנספו במערכה (ביטוח מפני מחלה), תשי"ד—1954, בטלות ביטול מיום ט' בניסן תשט"ו (1 באפריל 1955).
4. לתקנות אלה ייקרא "תקנות משפחות חיילים שנספו במערכה (ביטוח מפני מחלה)", השם תשט"ו—1955.

כ"ד באדר תשט"ו (18 במרס 1955)
(הפ"מ (2) ס"ח/3)

דוד בן-גוריון
שר הבטחון

² ק"ח 455, תשי"ד, עמ' 988.

חוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד—1954

תקנות בדבר טיפול רפואי בנכים

בתוקף הסמכות לפי הסעיפים 24 ו-27 לחוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד—1954, שהועברה אליי, אני מתקין תקנות אלה:

פרק ראשון: הוראות כלליות

הגדרות

1. בתקנות אלה —
- "מוסד" — בית חולים, בית הבראה, מרפאה, בית מרקחה, מעבדה, מכון רנטגן, או מוסד רפואי אחר, וכן כל ארגון או שירות למתן עזרה רפואית;
- "מוסד מוסמך" — מוסד או רופא, שרופא מוסמך ראשי קבעם כמוסד מוסמך לצורך תקנות אלה;
- "תותבת" — כל אבר מלאכותי של גוף אנוש וכל חלק מאבר כזה;
- "מכשיר עזר רפואי" — נעליים אורתופדיות, קביים, מקלות, רצועות, גרביים או חגורות גמישות, חגורות שבר, משקפיים, מכשירים להגברת השמיעה — לרבות הסוללות המפעילות אותם — גרביים לגדמים, לרבות כל מלבוש מיוחד הדרוש עקב השימוש באחד המכשירים האלה;
- "מכשיר תנועה" — כסא על גלגלים;
- "תגמול יומי" של נכה — החלק השלושים של התגמול החדשי המגיע לו לפי החוק;
- "תגמול מלא" של נכה — התגמול החדשי שהנכה היה זכאי לו לפי סעיף 5 לחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תש"ט—1949, אילו היתה דרגת נכותו 100%;
- "תגמול יומי מלא" של נכה — החלק השלושים של התגמול המלא;
- "יום ביטול" — יום שבו הובטל נכה מעבודתו למעלה משש שעות לרגל הצורך בטיפול רפואי שאושר לו על ידי רופא מוסמך מקומי או רופא מוסמך ראשי;

¹ ס"ח 147, תשי"ד, עמ' 76.

² י"פ 344, תשי"ד, עמ' 885.

³ ס"ח 25, תש"ט, עמ' 278.

„נכה במוסד“ — נכה המקבל תגמול חדשי בלבד או המקבל גם תגמול נוסף או המקבל תגמול מיוחד בלבד, והוא שוהה לרגל טיפולו הרפואי במוסד המספק לו כלכלה על חשבון המדינה.

פרק שני : רופאים מוסמכים לטיפול בנכים

- 2. (א) לשם טיפול בנכים ימנה שר האוצר —
 - (1) רופא מוסמך ראשי שתחום פעולתו הוא כל שטח המדינה;
 - (2) רופאים מוסמכים מקומיים שתחום פעולתו של כל אחד מהם ייקבע בהודעה שתפורסם ברשומות.
- (ב) הודעה על כל מינוי לפי תקנה זו תפורסם ברשומות.
- 3. כל נכה הטוען שהוא זקוק לטיפול וזכאי לקבלו לפי סעיף 24 לחוק, רשאי לפנות לרופא מוסמך מקומי שיחליט אם הנכה זקוק לטיפול ומה הטיפול.
- 4. נכה החולק על החלטתו של רופא מוסמך מקומי, רשאי לערער לפני הרופא המוסמך הראשי והחלטתו תהא סופית.
- 5. נכה שנקבע לו טיפול על ידי רופא מוסמך מקומי או על ידי רופא מוסמך ראשי, יפנה למוסד המוסמך שקבע הרופא למתן הטיפול ויקבל את הטיפול שנקבע.
- 6. באין מוסד מוסמך שיכול ליתן לנכה טיפול שנקבע לו כאמור, רשאי הרופא המוסמך הראשי לאשר לנכה, על חשבון המדינה, טיפול רפואי במוסד או אצל רופא שאינם מוסד מוסמך.

סינוי רופאים מוסמכים

סמכות רופא מוסמך מקומי

ערעור

קבלת טיפול במוסד מוסמך

קבלת טיפול במוסד שאינו מוסמך

פרק שלישי : כרטיס נכה

- 7. נכה שהוחלט עליו לפי החוק שהוא זכאי לתגמול או להענקה, ואשר דרגת נכותו נקבעה ל-10% או למעלה מזה, תתן לו הרשות המוסמכת כרטיס שבו תיקבע תמונת הנכה ושייקרא „כרטיס נכה“.
- 8. בכרטיס הנכה יירשמו פרטים אלה:
 - (1) המבחן לפי תקנות נכי המלחמה בנאצים (מבחנים לקביעת דרגות הנכות), תשט"ו—1954, המתייחס לנכות שלקה בה הנכה, או הנכות שנקבעה לו על ידי ועדת ערעור לפי סעיף 14 (א) לחוק, הכל לפי הענין;
 - (2) דרגת נכותו של הנכה;
 - (3) הרשות שקבעה לאחרונה את דרגת הנכות והתאריך שבו נקבעה הדרגה;
 - (4) שמו של הרופא המוסמך המקומי שאליו יפנה הנכה לשם קבלת טיפול;
 - (5) מספרה הסידורי של התביעה שהגיש הנכה לשם קבלת תגמול או הענקה.
- 9. כל כרטיס יהא חתום ביד הרשות המוסמכת וכל שינוי שייעשה בו לא יהיה לתוקף אלא אם יש בצדו חתימתה של הרשות המוסמכת.
- 10. (א) תקפו של כרטיס נכה הוא לשנה אחת, מיום שהוצא, או לתקופה קצרה מזו, כפי שתקבע הרשות המוסמכת.

י"ג 856
505
פחו כרטיס נכה

פרטי הרישום בכרטיס הנכה

258
856
י"ג

שינויים בפרטי הרישום

תקפו של כרטיס נכה

* ק"ת 181, תשט"ו, עמ' 153.

(ב) רשאית הרשות המוסמכת להאריך מזמן לזמן את תקפו של כרטיס נכה לתקופה שלא תעלה בכל פעם על שנה אחת.

11. כרטיס הנכה הוא רכוש המדינה ועל הנכה להחזירו לרשות המוסמכת בכל עת שפקעה זכותו לתגמול או להענקת או כשדרגת נכותו נקבעה לפחות מ-10%.

החזרת כרטיס

פרק רביעי : טיפול רפואי ללא אישור

תשלום הוצאות הטיפול הרפואי

12. קיבל נכה טיפול שהוא זכאי לו לפי תקנות אלה, ולא קיבל על כך תחילה אישורו של רופא מוסמך ראשי, רשאי הרופא האמור לאשר לו את ההוצאות שהוציא בעד אותו טיפול, אם נתמלאו כל התנאים האלה :

- (1) הנכה לא קיבל אישור מוקדם כאמור מסיבה שיש בה צידוק ;
- (2) השהיית הטיפול היתה עלולה לסכן את חייו של הנכה, להגדיל את נכותו או לסבך את ריפוי ;
- (3) הנכה קיבל את הטיפול במוסד מוסמך שהיה סמוך למקום הימצאו, או שקיבל את הטיפול במוסד או אצל רופא מתאימים שאינם מוסד מוסמך והם הקמוכים ביותר למקום הימצאו, משום שלא היתה לו אפשרות לפנות למוסד מוסמך ;
- (4) הנכה בא במגע עם הרופא המוסמך המקומי מיד לאחר שניתנה לו אפשרות לכך ומילא אחר הוראות אותו רופא בקשר לטיפול ;
- (5) הנכה הגיש לרופא מוסמך ראשי תוך שבועיים מגמר הטיפול חשבון וקבלות על ההוצאות שהוציא, כשהם מאושרים בידי הרופא המוסמך המקומי, ואם נמנע ממנו, בגלל סיבה שיש בה צידוק, מלמלא אחר הוראה זו במועד האמור — תוך שבועיים מיום שחלפה המניעה.

תשלום הוצאות אחרות

13. הוציא נכה הוצאות נסיעה, כלכלה או לינה לצורך עצמו או לצורך מלוויו בקשר לטיפול שהוצאותיו שולמו לו כאמור בתקנה 12, רשאי רופא מוסמך ראשי לאשר תשלום ההוצאות, כולן או מקצתן.

פרק חמישי : ביטול מעבודה ושהייה במוסד

תגמול מיוחד והגמול נוסף

14. נכה שהובטל מעבודתו הרגילה לפחות יום ביטול אחד, והרשות המוסמכת שובעיה כי מחמת הביטול פחתו הכנסותיו של הנכה מעבודתו האמורה ואין לו הכנסות מספיקות למחייתו מכל מקור אחר, ישולם לו לכל יום ביטול כאמור —

- (1) אם הוא נכה שאינו מקבל תגמול חדשי — סכום השווה לתגמול יומי מלא ;
- (2) אם הוא נכה המקבל תגמול חדשי — סכום השווה להפרש שבין התגמול היומי לבין התגמול היומי המלא.

התגמול לנכה במוסד

15. (א) נכה במוסד שאין בן משפחה תלוי בו, יופחת סך כל תגמוליו לכל יום של שהותו במוסד ויועמד על רבע מהתגמול היומי המלא.

(ב) נכה במוסד שבן משפחה תלוי בו, רשאית הרשות המוסמכת להורות שסך כל תגמוליו לכל יום של שהותו במוסד יופחת בשיעור שתקבע הרשות המוסמכת ובלבד שסך כל התגמולים המופחתים יועמד על לא פחות משלושה רבעים של התגמול היומי המלא.

16. לא קיים נכה הוראותיהם של הרופא המוסמך הראשי או של הרופא המוסמך המקומי או של מנהל המוסד שאליו הופנה הנכה לשם קבלת טיפול, ולא הוכיח כל סיבה מספקת לאי קיום הוראות אלה, יהא הרופא המוסמך הראשי רשאי, לאחר התייעצות עם הרשות המוסמכת, להורות על הוצאתו של הנכה מהמוסד שבו הוא נמצא, או להפסיק את הטיפול בנכה, כולו או מקצתו, לחלוטין או לתקופה מסויימת.

הפסקת טיפול
והוצאה ממוסד

פרק שישו : תותבות, מכשירי עזר רפואיים ומכשירי תנועה

17. (א) תותבות, מכשירי עזר רפואיים ומכשירי תנועה (להלן — מכשירים) יינתנו לנכה אך ורק אם הוא זכאי להם כחלק מהטיפול המגיע לו על פי החוק.
(ב) רופא מוסמך ראשי יקבע מי הוא הנכה הזכאי לקבל מכשירים ואיזה מהם.
(ג) מכשיר שנכה קיבל מהמדינה הוא רכוש המדינה, ואסור לנכה להעבירו לאחר בכל דרך שהיא או להשתמש בו שלא למטרה אשר לה ניתן המכשיר.

מתן תותבות,
מכשירי עזר
רפואיים
ומכשירי תנועה

18. (א) נכה הזכאי למכשיר לפי תקנה 17, זכאי גם שהמכשיר יותאם לגופו ושיינתן לו האימון הדרוש לשימוש במכשיר.
(ב) הרופא המוסמך הראשי יקבע את הצורך בהתאמה ובאימון כאמור ואת האופן, הזמן והמקום בשטח המדינה שבהם יבוצעו.

התאמה ואיסון

19. (א) נכה שקיבל מכשיר זכאי גם שהמכשיר יתוקן או יוחלף, במידה שהדבר נדרש מחמת בלאי או קלקול שלא נגרמו על ידי הנכה בצדקה או ברשלנות.
(ב) הרופא המוסמך הראשי יקבע אם קיימים התנאים לזכות האמורה ואת האופן, הזמן והמקום שבהם יבוצעו.
(ג) מכשיר שהוחלף, חייב הנכה להחזירו מיד לרופא המוסמך הראשי, אלא אם כן התיר הרופא להשאירו ברשות הנכה.

תיקון והחלפה

20. רופא מוסמך ראשי רשאי לאשר לשלם לנכה הוצאות שהוציא לתיקון מכשיר, אם נוכח שבלי אותו תיקון לא היה הנכה יכול להשתמש במכשיר, ובלבד:
(1) שמחיר התיקון לא יעלה על 10 לירות;
(2) שהנכה הגיש לרופא המוסמך הראשי תוך חודש מיום התיקון חשבון וקבלות על אותה הוצאה כשהם מאושרים בידי הרופא המוסמך המקומי, ואם נמנע בגלל סיבה שיש בה צידוק להגיש במועד האמור — תוך חודש מיום שחלפה המניעה.

תשלום
הוצאות תיקון

פרק שביעי : נסיעה, כלכלה ולינה

21. (א) נכה שאושר הטיפול בו, או תיקון מכשיר שניתן לו או התאמתו או האימון בו (לכל אחד מאלה ייקרא להלן — טיפול), זכאי להיות מוסע ממקום הימצאו למקום שנקבע לו לקבלת הטיפול וחזרה משם, ובלבד שהמרחק בין מקום הימצאו של אותו נכה ובין המקום האמור הוא 5 ק"מ לפחות.
(ב) נכה שרופא מוסמך מקומי אישר כי מחמת מצב בריאותו או נכותו אין הוא מסוגל להגיע ממקום הימצאו למקום שנקבע לו לקבלת טיפול, זכאי להיות מוסע ממקום הימצאו למקום האמור וחזרה משם, גם אם המרחק הוא פחות מ-5 ק"מ.

אמצעי תחבורה

22. (א) נכה זכאי לקבל כלכלה ולינה כל זמן אותם נסיעה וטיפול, במידה שאין הוא מקבל אותם מהמוסד המטפל בו.
(ב) רופא מוסמך ראשי יקבע את אופן מתן הכלכלה והלינה האמורים ואת שיעורן.

כלכלה ולינה

הוצאות נסיעה
כלכלה ולינה

23. (א) רשאי רופא מוסמך ראשי להתיר בכתב לנכה להוציא הוצאות לצורך הנסיעה, הכלכלה והלינה האמורים בתקנות 21 ו-22 לפי התנאים שייקבעו בהיתר.

(ב) ראה רופא מוסמך מקומי או מנהל מוסד מוסמך שהפניית נכה אל רופא מוסמך ראשי לשם קבלת היתר הסעה, לינה או כלכלה עלולה לסכן את בריאותו, להגדיל את גכותו או לסבך את ריפוייו, רשאי הוא להתיר בכתב לנכה להוציא הוצאות כאמור בתקנת משנה (א) בתנאים שייקבעו בהיתר.

(ג) לא יאושרו לנכה הוצאות לפי תקנה זו, אלא אם המציא הנכה חשבון וקבלות תוך שבועיים מזמן ההוצאה, ואם נמנע בגלל סיבה שיש בה צידוק להמציא במועד האמור — תוך שבועיים מיום שחלפה המניעה.

פרק שמיני : הוראות שונות

24. (א) רופא מוסמך מקומי, רופא מוסמך ראשי, או מנהל מוסד הנותן לפי תקנות אלה טיפול לנכה, רשאי לקבוע שהנכה זקוק למלווה או למלווים בזמן נסיעתו לצרכי הטיפול. (ב) נקבע הצורך במלווה או במלווים כאמור, ולא נאותו בני משפחתו של הנכה לשמש לו מלווים, יעמיד לו רופא מוסמך ראשי מלווה או מלווים. (ג) דין מלווה לפי תקנה זו בכל הנוגע לנסיעה, כלכלה או לינה הוא כדין נכה לפי הוראות פרק שביעי.

25. העובר על הוראת תקנה 11, דינו — מאסר ששה חדשים, או קנס חמישים לירות או שני הענשים כאחד.

26. כל המסמכים והידיעות הקשורים בטיפול בנכים הם סודיים ואין לגלותם אלא במידה שהדבר דרוש לקיום הוראה מהוראות תקנות אלה.

27. לתקנות אלה ייקרא "תקנות נכי המלחמה בנאצים (טיפול רפואי), תשט"ו—1955".

י"ד באדר תשט"ו (8 במרס 1955)

(חס 2) 8

פרץ נפתלי

שר החקלאות

ממלא מקום שר האוצר

חוק להגנת חיית הבר, תשט"ו—1955

תקנות בדבר הגנת חיית הבר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 16 לחוק להגנת חיית הבר, תשט"ו—1955, אני מתקין

תקנות אלה:

1. חיות בר אלה הן ציד:

- אגמיות
- ארנבות
- ברווזי בר
- חוגלות

- חרטומני יערות
- יוגי בר
- שלוים
- תורים.

קביעת ציד

¹ ס"ח 170, תשט"ו, עמ' 10.

156 ק"מ 748 א"פ 1,2

2. חיות בר אלה הן מזויקים :

עורבים אפורים	בולבלים
עפרונים	דורבנים
קורמורנים	זרזירים
תנים	חזירי בר

3. לא יצוד אדם סוגי ציד המפורטים להלן בתקופות השנה שצוינו לצד כל אחד מהם :
עונת אסורות בציד

— מ"1 במרס עד ל"31 באוגוסט	אגמיות
— מ"1 בפברואר עד ל"31 באוגוסט	ארנבות
— מ"1 במרס עד ל"31 באוגוסט	ברווזי בר
— מ"1 בפברואר עד ל"31 באוגוסט	חוגלות
— מ"1 במרס עד ל"31 באוגוסט	הרטומני יערות
— מ"1 במרס עד ל"31 באוגוסט	יוני בר
— מ"1 באוקטובר עד ל"14 ביולי	שלוים
	תורים

4. לא יצוד אדם ציד משקנעת החמה ועד זריחתה, אולם מותר לצוד ברווזי בר תוך חצי שעה אחרי שקיעת החמה או לפני זריחתה.

156 ק"מ 748 א"פ

5. לא יצוד אדם ציד בכלי יריה אלא ברובה היורה גלולות עופרת או המופעל בקפיץ בלבד. איסור ציד בליקה

6. (א) לא יינתן רשיון ציד —
(1) למי שטרם הגיע לגיל 18 ;
(2) למי שלא הוכיח שהוא מבוסס בחברת ביטוח נגד נזקי גוף של צד שלישי כתוצאה מצידה לתקופת הרשיון.

(ב) רשיון ציד יינתן לתקופה של שנה אחת, אולם לאדם הנמצא בישראל לפי רשיון לישיבת מעבר או לישיבת ביקור כאמור בחוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952, מותר לתת רשיון ציד לתקופה של פחות משנה. (להלן — רשיון ציד מיוחד).

7. (א) בעד רשיון ציד תשולם אגרה בסך — 20 לירות.
(ב) בעד רשיון ציד מיוחד תשולם אגרה בסך — 10 לירות.

8. (א) רשיון ציד או רשיון ציד מיוחד הניתן לחבר נציגות דיפלומטית או קונסולרית של מדינה זרה פטור מאגרה, אם המדינה האמורה מעניקה פטור כאמור לחברי הנציגות הדיפלומטית או הקונסולרית של ישראל.
(ב) אישור של שר החוץ או של מי שהוסמך על ידיו, כי הוראות תקנת משנה (א) נתמלאו לגבי אדם מסויים, יהיה ראייה לכך. פטור מאגרה

9. (א) לא יחזיק אדם חיות בר, למעט צפור נוי, אלא לפי היתר מאת מנהל המדור לציד במשרד החקלאות (להלן — המנהל) ובהתאם לתנאי ההיתר. החזקת חיות בר
(ב) הוראות תקנת משנה (א) לא יחולו על רשות מקומית המחזיקה חיות בר בגן חיות.

10. רשות מקומית המחזיקה חיות בר בגן חיות תמסור למנהל בכל שנה בין ה"1 ל"15 בספטמבר תסקיר לפי טופס שקבע המנהל על מספר חיות הבר וסוגיהן שבהחזקתה כאמור במשך השנה שקדמה לתסקיר. נני חיות

* ס"ח 111, תשי"ב, עמ' 354.

11. לא יעסוק אדם במלאכת מילוי עורות של חיות בר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.
12. המנהל רשאי לתת היתר לפי תקנות 9 או 11, לסרב לתתו, לבטלו או להפסיק את תקפו לתקופה מסויימת וכן לקבוע בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.
13. (א) הוראות תקנה 9 לא יחולו על אדם המחזיק חיית בר ביום פרסום תקנות אלה ברשומות (להלן — יום הפרסום) תוך חודש אחד מאותו יום.
(ב) הוראות תקנה 11 לא יחולו על אדם העוסק במלאכת מילוי עורות ביום הפרסום תוך חודש אחד מאותו יום.
14. כל אחד מהחוקים המפורטים להלן בטל:
 ✓ צו השמירה על ציד (מינוי שומרים) ³.
 ✓ מנשר השמירה על ציד (הגנה) ⁴.
 ✓ תקנות השמירה על ציד ⁵.
 מנשר בדבר מקומות מיוחדים לציד מיום 26.6.30 ⁶.
 מנשר בדבר מקומות מיוחדים לציד מיום 19.2.31 ⁷.
 מנשר בדבר מקומות מיוחדים לציד מיום 12.2.32 ⁸.
 ✓ הצהרה בדבר מקומות אסורים לציד מיום 1.1.35 ⁹.
 ✓ אכרות השמירה על הצייד (עונה אסורה), תשי"א—1950 ¹⁰.
15. לתקנות אלה ייקרא «תקנות להגנת חיית הבר, תשט"ו—1955».

מלאכת מילוי עורות
 סחו היתר
 הוראות מעבר
 ביטול
 השם

פרק ג' באדר תשט"ו (7 במרס 1955)
 חס (7) 8

פרק ג' נפתח לי
 שר החקלאות

- ³ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 1771.
- ⁴ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 1772.
- ⁵ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 1774.
- ⁶ ע"ר 1930, תוס' 2 מס' 263, עמ' 281 (א).
- ⁷ ע"ר 1931, תוס' 2 מס' 278, עמ' 87 (א).
- ⁸ ע"ר 1932, תוס' 2 מס' 302, עמ' 85 (א).
- ⁹ ע"ר 1935, תוס' 2 מס' 435, עמ' 14.
- ¹⁰ ק"ת 139, תשי"א, עמ' 435.

פקודת הנמלים

תקנות בדבר רישום כלי שיט ומתן רשיונות להם

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 לפקודת הנמלים והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 4 לתקנות רישום כלי שיט (אניות — בלשון התקנות) ומתן רשיונות להם ³, תיקון תקנה 4 במקום תקנת משנה (8) חבוא תקנת משנה זו:

- ¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק ס"ד, עמ' 1146.
- ² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
- ³ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 2083; ק"ת 217, תשי"ב, עמ' 150.

8) אגרת הרשיון הניתן על פי סעיף 9 לפקודת הנמלים היא:

לרשיון הניתן —

לירות	
0.100	(א) ליום אחד אם הוא — חד פעמי
0.200	— רב פעמי
0.500	(ב) למעלה מיום אחד עד 30 יום
3.000	(ג) למעלה מ-30 יום עד שנה אחת

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות רישום כלי שיט ומתן רשיונות להם (תיקון), תשט"ו — 1955".

כ"ב באדר תשט"ו (16 במרס 1955)
(המ"ס 15) נ/7

יוסף ספיר
שר התחבורה

פקודת הטלגרף האלחוטי

תקנות בדבר רשיונות לתחנת קליטה אלחוטית

בתוקף סמכותי לפי סעיף 7 לפקודת הטלגרף האלחוטי, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 3 לתקנות הטלגרף האלחוטי (תחנות קליטה), 1943 * (להלן — התקנות העיקריות), בתקנת משנה (2) במקום "בתוספת" יבוא "בתוספת א".

2. בתקנה 10 לתקנות העיקריות —

(1) במקום תקנת משנה (1) תבוא תקנת משנה זו:

"(1) האגרה בעד רשיון למכשיר המשמש תחנת קליטה אלחוטית היא כמפורט בתוספת ב."

(2) במקום תקנת משנה (2) תבוא תקנת משנה זו:

"(2) תקפו של רשיון שניתן לפי תקנות אלה הוא מהיום הראשון לחודש בו ניתן עד השלושים ואחד בדצמבר של אותה שנה."

3. בתוספת לתקנות העיקריות —

(1) אחרי "תוספת" יוסף "א".

(2) אחרי "תוספת א" תיוסף תוספת זו:

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק כנ"ב, עמ' 1519.

² ע"ר 1943, תוס' 2 סמ' 1261, עמ' 800; ק"ת 376, תשי"ג, עמ' 1258; ק"ת 445, תשי"ד, עמ' 715.

**תוספת ב'
(אגרות רשיון)**

למכשיר ראשון	למכשירים נוספים המוחזקים באותו מעון על ידי אותו בעל רשיון	
לירות	לירות	
5.—	3.—	לשנה תמימה
4.600	2.750	ל-11 חדשים
4.150	2.500	ל-10 חדשים
3.750	2.250	ל-9 חדשים
3.350	2.000	ל-8 חדשים
2.900	1.750	ל-7 חדשים
2.500	1.500	ל-6 חדשים
2.100	1.250	ל-5 חדשים
1.650	1.000	ל-4 חדשים
1.250	0.750	ל-3 חדשים
0.850	0.500	ל-2 חדשים
0.400	0.250	לחודש אחד

4. ניתן רשיון על מכשירים המשמשים תחנת קליטה אלוטית לפני פרסום תקנות אלה ברשומות או שניתן רשיון כזה אחרי יום הפרסום כאמור על פי בקשה שהיה להגישה עד 1 בסבט תשט"ו (31 בדצמבר 1954). לא יחולו הוראות תקנות אלה.
5. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הטלגרף האלוטית (תחנות קליטה) (תיקון) תשט"ו—1955".

חיים בן-מנחם
המנהל הכללי של משרד הדואר

אני מאשר.
כ"ט באדר תשט"ו (23 במרס 1955)
(חמ"ס 15) ס/8

יוסף בורג
שר הדואר

פקודת בתי הדואר

תקנות בדבר תעריף של שירותי דואר וטלפון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בתי הדואר, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתוספת א' לתקנות בתי הדואר (תעריפי דואר וטלפון), תשי"א—1951² (להלן — תיקון תוספת א' התקנות העיקריות) —
- (1) בהגדרת המונח "חבילה" במקום "25 יבוא 15";

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קט"ו, עמ' 1155.
² ק"ת 198, תשי"א, עמ' 1528; ק"ת 415, תשי"ד, עמ' 300.

(2) בפרט "חבילות בפנים הארץ — משלוחן או החזרתן לשולה —" במקום הקטע מן "עד קילוגרם אחד" עד "900" יבוא קטע זה:

470	למעלה מ־5 ק"ג ועד 10 ק"ג	140	עד קילוגרם אחד
620	למעלה מ־10 ק"ג ועד 15 ק"ג	240	למעלה מק"ג אחד ועד 3 ק"ג
		360	למעלה מ־3 ק"ג ועד 5 ק"ג

(3) בפרט "דברי דפוס בפנים הארץ (לרבות ניירות מסחריים)" יוסף "למעט ספרים שהודפסו בישראל" ואחריו יוסף:

"ספרים שהודפסו בישראל — משלוחם או החזרתם —"

170	למעלה מ־5 ק"ג ועד 10 ק"ג	50	עד ק"ג אחד
310	למעלה מ־10 ק"ג ועד 15 ק"ג	90	למעלה מק"ג אחד ועד 3 ק"ג
		140	למעלה מ־3 ק"ג ועד 5 ק"ג

(4) בסופה יוסף פרט זה:

"מסירת דבר דואר בגיבוי למעט חבילה — לכל יחידה"

2. בתוספת ב' לתקנות העיקריות —

(1) במקום הכותרת "שכירות" יבוא "זכות שימוש";

(2) במקום הקטע שמתחת לכותרת "מרכזות פרטיות אוטומטיות" יבוא קטע זה:

"(המחיר לרבע שנה)"

התשלום פר' ל"י	השירות	התשלום פר' ל"י	השירות
7.500	שלושה פנימית מוגבלת בתחום של 100 מטר כשהמרכזת היא רכוש הדואר	18.000	קו מרכזי ישיר בתחום 5000 מטר בקו אוירי ממרכז הטלפונים, כולל 366 שיחות מקומיות במשך השנה הראשונה לאחר ההתקנה
0.900	חלק מהם מרחק נוסף — כל 100 מטר או שלושה פנימית בתחום של 100 מטר כשהמרכזת היא רכוש המנוי	3.000	מרחק נוסף — עד 1000 מטר — כל 500 מטר או חלק מהם למעלה מ־6000 מטר — כל 1000 מטר או חלק מהם
6.750	מרחק נוסף — כל 100 מטר או חלק מהם	1.500	קו מרכזי ישיר משותף לשני מנויים או יותר בתחום 5000 מטר בקו אוירי ממרכז הטלפונים, כולל 366 שיחות מקומיות במשך השנה הראשונה לאחר ההתקנה — לכל מנוי
0.900	חלק מהם	13.500	מרחק נוסף — עד 1000 מטר — כל 500 מטר או חלק מהם — לכל מנוי
7.500	שלושה פנימית מחוברת למרכזת "אל-ביס" פנימית בתחום של 100 מטר מרחק נוסף — כל 100 מטר או חלק מהם	2.250	למעלה מ־6000 מטר כל 1000 מטר או חלק מהם — לכל מנוי
0.900	חלק מהם	1.125	שלושה פנימית בלתי מוגבלת בתחום של 100 מטר כשהמרכזת היא רכוש הדואר
12.000	שלושה חיצונית העוברת בשטח המוחזק בידו המנוי כשהמרכזת היא רכוש הדואר	12.000	מרחק נוסף — כל 100 מטר או חלק מהם
20.000	בתחום עד 100 מטר בקו אוירי מהטלפון הראשי	0.900	שלושה פנימית מוגבלת למחצה בתחום של 100 מטר כשהמרכזת היא רכוש הדואר
1.800	למעלה מ־100 מטר עד 1000 מטר בקו אוירי מהטלפון הראשי	10.000	מרחק נוסף — כל 100 מטר או חלק מהם
1.500	מרחק נוסף — עד 5000 מטר — כל 500 מטר או חלק מהם	0.900	מרחק נוסף — כל 100 מטר או חלק מהם
20.000	למעלה מ־5000 מטר — כל 1000 מטר או חלק מהם		
	שלושה חיצונית העוברת בשטח שאינו מוחזק בידו המנוי כשהמרכזת היא רכוש הדואר בתחום 1000 מטר בקו אוירי מהטלפון הראשי		

החשלוֹם פר' 5"	ה ש י ר ו ת	החשלוֹם פר' 5"	ה ש י ר ו ת
1.800	כל 500 מטר או חלק מהם למעלה מ-5000 מטר — כל 1000	1.800	מרחק גוסף — עד 5000 מטר — כל 500 מטר או חלק מהם
1.500	מטר או חלק מהם שלוחה חיצונית העוברת בשטח שאינו מוחזק בידי המגוי כשהמרכוז היא רכוש המגוי בתחום 1000 מטר בקו אווירי מהטלפון הראשי	1.500	למעלה מ-5000 מטר — כל 1000 מטר או חלק מהם שלוחה חיצונית העוברת בשטח המוחזק זק בידי המגוי כשהמרכוז היא רכוש המגוי בתחום עד 100 מטר בקו אווירי מהטלפון הראשי
18.000	מרתק גוסף — עד 5000 מטר — כל 500 מטר או חלק מהם	6.750	למעלה מ-100 מטר עד 1000 מטר בקו אווירי מהטלפון הראשי
1.800	למעלה מ-5000 מטר — כל 1000	18.000	מרחק גוסף — עד 5000 מטר —
1.500	מטר או חלק מהם		

(3) בקטע שמתחת לכותרת "מכשירים ושירותים מיוחדים" —

- (א) במקום הפרט "מכשיר טלפרינטר (רכוש הדואר) 112.500" יבוא פרט זה: "דמי שימוש למכשיר טלפרינטר (רכוש הדואר) 162.500".
- (ב) במקום הפרט "החזקת מכשיר טלפרינטר של המגוי 75.000" יבוא פרט זה: "בדק מכשיר טלפרינטר (רכוש המגוי) 93.750".

3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות בתי הדואר (תעריפי דואר וטלפון) (תיקון מס' 2) 1955".

כ"ח באדר תשט"ו (22 במרס 1955)
הפ(15) בד/ר(ט/1)

ה בן מנחם
המנהל הכללי של משרד הדואר

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי"

(לפי דברי-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח הקרקע המשתרע על 5073 מטר מרובע, הידוע כחלקות 128 ו-129 בגוש 6213, הרשום בלשכת רישום הקרקעות של תל אביב-יפו כסוג "מתרוכה" לפי שטר מספר 13140 מיום 7 בדצמבר 1954, מהווה דרך ציבורית (להלן — הדרך הקיימת);

והואיל ובתכנית מפורטת הנקראת בשם "B", שהודעה בדבר ההרשאה לתת לה תוקף נתפרסמה בעתון הרשמי 1945, תוס' 2 מס' 1389, עמ' 84, נקבע שיש לחסום חלק מהדרך הקיימת המשתרע על 1208 מטר מרובע;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת החלק האמור של הדרך הקיימת מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי" לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות ההנאה שהיו בהנים מהם לפני כחלק האמור של הדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה מתקבלת על הדעת;

לפיכך אני מצווה, בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16ג' לדברי-המלך-במועצה על ארץ-

ישראל, 1922—1947, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח —
1948, כי חלק של הדרך הקיימת בשטח של 1208 מטר מרובע ייהפך לסוג "מירי" ויירשם
בהתאם לכך בלשכת רישום הקרקעות של תל אביב-יפו.

כ"ז באדר תשט"ו (21 במרס 1955)

(המ(9)הפק(1))

פ נ ח ס ר ו ז נ

שר המשפטים

¹ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 2738; ע"ר 1939, תוס' 2 מס' 808, עמ' 381.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי"

(לפי דברי-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח הקרקע המשתרע על 8978 מטר מרובע, הידוע כחלקה 30 בגוש 6111, והרשום בלשכת רישום הקרקעות תל אביב-יפו כסוג "מתרוכה" לפי שטר מספר 5941 מיום 28 באפריל 1948, מהווה דרך ציבורית (להלן — הדרך הקיימת);

והואיל ובתכנית מפורטת הנקראת "תכנית מס' 257 — עיריית תל אביב", שהודעה בדבר ההרשאה לתת לה תוקף נתפרסמה בילקוט הפרסומים 139, תשי"א, עמ' 609, הואיל ובתכנית מפורטת הנקראת "תכנית מס' 339 תיקון מס' 3 לשנת 1954 של תכנית "G" בגושים 6111, 7100, 7099 הועדה המקומית" שלה ניתן תוקף ע"י החלטת הועדה המחוזית לבניה ולתכנון ערים — מחוז תל אביב-יפו מיום כ"ט בשבט תשט"ו (21 בפברואר 1955), נקבע שיש לחסום חלק מהדרך הקיימת המשתרע על 948 מטר מרובע;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת החלק האמור של הדרך הקיימת מסוג "מתרוכה" לסוג "מירי" לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות ההנאה שהיו נהנים מהן לפני כן בחלק האמור של הדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה מתקבלת על הדעת;

לפיכך, אני מצווה בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16ג לדברי-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922 — 1947, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח — 1948, כי חלק של הדרך הקיימת בשטח של 948 מטר מרובע, ייהפך לסוג "מירי" ויירשם בהתאם לכך בלשכת רישום הקרקעות של תל אביב-יפו.

כ"ז באדר תשט"ו (21 במרס 1955)

(המ(9)הפק(1))

פ נ ח ס ר ו ז נ

שר המשפטים

¹ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 2738; ע"ר 1939, תוס' 2 מס' 808, עמ' 381.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג "מתרוכה" לסוג "מולק"

(לפי דברי-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח הקרקע המשתרע על 3400 מטר מרובע, הידוע כחלקה 44 בגוש 7103 הרשום בלשכת רישום הקרקעות של תל אביב-יפו כסוג "מתרוכה" לפי שטר מס' 1267 מיום 5 בפברואר 1946, מהווה דרך ציבורית (להלן — הדרך הקיימת); והואיל ובתכנית מפורטת הנקראת "תכנית G" — תל אביב" שלה ניתן תוקף על ידי החלטת הועדה המחוזית לבניה ולתכנון ערים מהווה תל אביב-יפו, מיום י"ב בתשרי תשי"ד (21 בספטמבר 1953), נקבע שיש לחסום חלק מהדרך הקיימת המשתרע על 1692 מטר מרובע;

והואיל ונוכחתי לדעת כי הפיכת החלק האמור של הדרך הקיימת מסוג "מתרוכה" לסוג "מולק" לתכלית החסימה האמורה היא לטובת הציבור, וכי ידאגו לכך שבמקום הזכויות או טובות הנאה, שהיו נהנים מהן לפנים בחלק האמור של הדרך הקיימת, יינתנו זכויות או טובות הנאה שהן בעיני שוות להן בטיבן במידה מתקבלת על הדעת;

לפיכך, אני מצווה בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16ג לדברי-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², כי חלק של הדרך הקיימת בשטח של 1692 מטר מרובע, ייהפך לסוג "מולק" וירשם בהתאם לכך בלשכת רישום הקרקעות של תל אביב-יפו.

פנחס רוזן
שר המשפטים

כ"ז באדר תשט"ו (21 במרס 1955)
חמ(9)פק(3)

¹ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 2738; ע"ר 1089, תוס' 2 מס' 898, עמ' 331.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

צו בדבר הפיכת קרקע מסוג "מירי" לסוג "מולק"

(לפי דברי-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947)

הואיל ושטח הקרקע המשתרע על 667 מטר מרובע, הידוע כחלקה 80 בגוש 30101, רשום בלשכת רישום הקרקעות של ירושלים כסוג "מירי" (להלן — הקרקע האמורה); והואיל והבעל הרשום של הקרקע האמורה חתם על שטר הקדש שלפיו הוקדשה הקרקע האמורה בהקדש אמיתי לצרכי הציבור והגיש ערבות מספקת לביצועו של שטר ההקדש האמור תוך ששה חדשים מתאריך צו זה;

והואיל ויש להפוך את הקרקע האמורה מסוג "מירי" לסוג "מולק" בכדי לאפשר את ביצוע ההקדש האמור;

לפיכך אני מצווה בתוקף סמכויותי לפי סעיף 16א לדברי-המלך-במועצה על ארץ-ישראל, 1922—1947¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², כי הקרקע האמורה תיהפך לסוג "מולק" ותירשם בהתאם לכך בלשכת רישום הקרקעות של ירושלים.

פנחס רוזן
שר המשפטים

כ"ח באדר תשט"ו (22 במרס 1955)
חמ(9)פק(2)

¹ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 2738; ע"ר 2765.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

פקודת הנמלים
צו בדבר אגרות סוכנים

כ"ב באדר תש"ו
30/03/55
414/א

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 (1) לפקודת הנמלים, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ה—1948, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו הנמלים (סוכני אניות), 1946, בסעיף 3 (1), אחרי "סוכני" יוסף "קופרה".
2. לצו זה ייקרא "צו הנמלים (סוכני אניות) (תיקון), תש"ו—1955".

כ"ב באדר תש"ו (16 במרס 1955)
(המ"ט 15) נ/כא/1

יוסף ספיר
שר התחבורה

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ד, עמ' 1146.
² ע"ר תש"ה, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ע"ר 1946, תוס' 2 מס' 1506, עמ' 850; ק"ח 471, תשי"ד, עמ' 1285.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

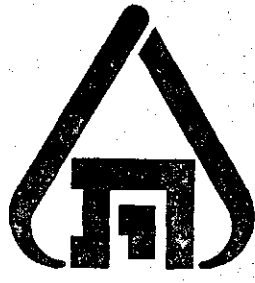
צו בדבר קביעת תריהתקן

בתוקף סמכותי לפי סעיף 11 (א) לחוק התקנים, תשי"ג—1953, אני מצווה לאמור:

1. תריהתקן הוא כמצוייר ומתואר בתוספת.
2. לצו זה ייקרא "צו התקנים (קביעת תריהתקן), תש"ו—1955".

תוספת

גשוש חוץ (מחוגת מדידה) ובין צלעותיו האות "ת" ובתוכה האות "י".

כ"ח באדר תש"ו (22 במרס 1955)
(המ"ט 16) ת/7

פרץ ברנשטיין
שר המסחר והתעשייה

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 30.

114

פקודת תעריף המכס והפטורים, 1937
חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949
צו בדבר שינויים בתעריף המכס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937, הסעיפים 14(א) ו-2(ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, וסעיף 1 לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, אני מצווה לאמור:

החלפת פרטים בתוספת

1. בתוספת לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937, במקום פרט 197 יבוא פרט זה:

מספר הפרט	תיאור הכתורה	היתירה	שיעור המכס	
			פרומטה	לפי ערך
197	סיגריות	גרם	30	

2. לצו זה ייקרא "צו תעריף המכס והפטור (מס' 14), תשט"ו—1955".

לוי אשכול
שר האוצר

כ"ה באדר תשט"ו (22 במרס 1955)
 (המ"מ/מ/מ/5)

- 1 ע"ר 1937, תוס' 1 מס' 714, עמ' 158.
- 2 ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
- 3 ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154.
- 4 ק"ת 447, תשי"ד, עמ' 764; ק"ת 489, תשט"ו, עמ' 248.

פקודת מס הרכוש העירוני, 1940

צו בדבר שינוי האזור העירוני של חיפה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3(2) לפקודת מס הרכוש העירוני, 1940 (להלן — הפקודה) והסעיפים 14(א) ו-2(ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מצווה לאמור:

החלפת סעיף 1

1. במקום סעיף 1 לצו מס הרכוש העירוני (שינוי האזור העירוני של חיפה), תשט"ו—1955, יבוא סעיף זה:

1. שינוי האזור העירוני תהומי האזור העירוני של חיפה שוננו על ידי הכללת הגושים והחלקות המפורטים בתוספת בתוך האזור העירוני, והוראות הפקודה יחולו על האזור העירוני של חיפה, כפי ששונה.

תחילה

2. תחילתו של צו זה היא מיום ט' בניסן תשט"ו (1 באפריל 1955).

השם

3. לצו זה ייקרא "צו מס הרכוש העירוני (שינוי האזור העירוני של חיפה) (תיקון), תשט"ו—1955".

לוי אשכול
שר האוצר

כ"ד באדר תשט"ו (18 במרס 1955)
 (המ"מ/מ/מ/9/81)

- 1 ע"ר 1940, תוס' 1 מס' 1065, עמ' 218.
- 2 ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
- 3 ק"ת 501, תשט"ו, עמ' 628.

פקודת הדרכים (רחבן והתווייתן)

צו בדבר כביש רמלה—לוד עד להצטלבות עם כביש בני עטרות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לפקודת הדרכים (רחבן והתווייתן) ג, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ה—1948, אני מצווה לאמור:

1. אחרי סעיף 2 לצו הדרכים (רחבן והתווייתן) (כביש רמלה—לוד) עד להצטלבות עם כביש בני עטרות, תשי"ד—1954, יוסף סעיף זה:

2. א. צו זה לא יחול על קטע הדרך העובר דרך שטח שיפוטה של עיריית לוד.

2. לצו זה ייקרא "צו הדרכים (רחבן והתווייתן) (כביש רמלה—לוד) עד להצטלבות עם כביש בני עטרות" (תיקון), תשמ"ו—1955.

גולדה מאירסון
שרת העבודה

ט' באדר תשמ"ו (3 במרס 1955)
(חפ"11) ד/1

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קכ"ט, עמ' 1282.
² ע"ר תש"ה, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 464, תשי"ד, עמ' 1149.